

הכתר

לקט מאמרים לחיזוק הצניעות

32 גיליון מס' 32

אדר א'
תשס"ח

מיועד בעיקר לאברכים בעצמם.

תגובות ניתן לשלוח למערכת 'הכתר'
ת.ד. 57375 ירושלים.

הזכויות לא שמורות, מצוה לעולם, לתרגום ולהפיץ.

"ימקום פה עמדי לעורר על ענין מכאיב ומבהיל שטועים בו רבים... יש הנמנעים מלדבר בזה מטעמי צניעות. שמוי שמיים בדרך פרוץ וירוד בכל הענינים, בהלכה... בריש גלי ולא יתבוששו, ולדבר בעניני קדושה וצניעות זהו נגד הצניעות? היש לך הטעיית היצר גדולה מזו?" (הגרא קסלה זצ"ל)

הרה"ג רבי אביעזר פולין שליט"א

ראש ישיבת תפוח

(בכנס החיזוק בנתיבות, מוצאי עשרה בטבת תשס"ז)

מתוך העדה, דוקא "מתוך העדה"! אנשים מבחוץ, גדולים ככל שיהיו, אינם יכולים להציל.

גדולי ישראל אינם יכולים להציל אותנו! כרוצים של גדולי הדור לא יועילו לנו! אנו זקוקים להרבה פניחסים ופניחסיות שידעו את אשר לפניהם. כל אחד ואחת, כל אב וכל בת, בידם צריכים לקחת את הרומח, לא רומח שנמנח אחרים, כאן צריכים להפנות את הרומח, את אותה סכין מנתחים, לליבותינו פנימה! עלינו להשריש בלבבות שכנסת ישראל עומדת וזועקת הצילו, עם ישראל שעמד בכל גלויותיו, עבר את כל המשחיתים, עמד בכל מיני נסיונות, כולם היו נסיונות מבחוץ, אבל עכשיו זהו אל זר שבלביו של אדם.

על כולנו להרגיש שלוחמים אנו מלחמת קודש, שעומד כנגדנו קלנס יווני, אלא שבמקום ללבוש קסדה יונית הוא מלוכש באותם מלבושים שהם המביאים את כל החורבן על עם ישראל. כל אחד יש לו את הכח להלחם נגד יוונים, כל אחד יש לו מסירות נפש, חסרה רק ההרגשה שבעצם היוני נמצא בלבי!

ויאבק איש עמו עד עלות השחר, אומרם חז"ל זה שרו של עשו. ישנה פה מלחמה עם שרו של עשו, עם השטן, עם המרכבה הטמאה, והמלחמה היא לחיים ולמות. שרו של עשו אינו מרפה את ידיו. כתוב בפסוק כי צו לצו צו לצו, אומר רש"י שכשם שיש צו התורה גם לצד השני יש צו, יש לו צו שאומר "אי אפשר להיות אחרת מכולם, צריך להמשיך איך שאנחנו, אי אפשר להשתנות ולהיות יותר טוב, זה דור אחר...", זה צו לצו, מצד אחד עומד הצו של ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, ומצד שני עומד הצו שנכגד. זהו ויאבק איש עמו.

אין זו מלחמה על פרטים, אין זו מלחמה על הידור מסוים, זו מלחמה על קדושת ישראל, זו מלחמה על ציפור נפשה של כנסת ישראל! אלוקיהם של אלו שונא זימה, לומר "שונא" פירושו שכאן נקודת הכובד. היום התענינו על שנבוכדנצר סמך על החומה, לשבור את החומה זה אסון כמו חורבן בית המקדש. לשבור את החומות, את מה שמרמז על כלל ישראל, את הצניעות ששמרה על עם ישראל שלא יגיעו ח"ו לידי זימה, עת צרה היא ליעקב. עלינו להבין שיש כאן הזדמנות בלתי חוזרת, להציל את קדושת ישראל, להציל את כנסת ישראל.

עלינו לדעת שעת צרה היא ליעקב וממנה יוושע, הצרה בעצמה תביא ישועה. כולנו יודעים, כל אדם עובר תקופות זמנים שהוא זקוק לרחמי שמים, כל מי שיתן את ידו למלחמה הזו, כל מי שיקח את הרומח בידו ולא יסתכל על מבטים שאולי לפעמים נראים כלועגים מימין ומשמאל, המשיך בעניי תבא

כתוב בפסוק "קול אומר קרא", ישנם אופנים שכדי להיות קרא צריכים ציווי ה', כה אמר ה' הלוך וקראת באוני ירושלים, לעיתים צריכים ציווי של נביא, לעיתים מוספי ציווי של גדולי ישראל, אבל כאן כתוב בפסוק שישה בחינה של "קול אומר קרא", לא צריך ציווי ה', לא צריך נביא או גדולי ישראל, המציאות בעצמה זועקת הצילו.

"ואומר מה אקרא", אם כל המציאות זועקת, לשם מה לקרוא, וכי לא רואים, וכי לא שומעים, אך הקול אינו מרפה, קול אומר קרא, כי המציאות זועקת אך העיניים אטומות, האזניים אטומות מלשמוע את קול הקורא של כנסת ישראל, של קדושת ישראל.

ברחוב אנו שומעים שכלל ישראל נמצא בסכנה, אם מחמת סכנה של מחבלים, פצצות וטילים שעלולים להגיע, או כל אותם רודנים שזוממים להשמיד את עם ישראל, אבל על כל הדברים האלו יש לנו הבטחה קדומה והיא שעמדה לאבותינו ולנו, שבכל דור ודור עומדים עלינו לכולותנו והקב"ה מצילנו מידם. עם ישראל עבר את כל הצרות, את כל הגלויות ואת כל הרודנים, משום שהקב"ה בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם, יש לנו מלך עולמים שעומד בעדנו.

וכן בחלק הרוחני, ב"ה התגברנו על כל המשחיתים מבחוץ, לפני חמישים שנה הביאו לכאן יהודים עטורי זקן ופאות וגילחו אותם באכזריות, לא נתנו להם לחנך את בניהם כפי שרצו לחנך, אך זו היתה גזירה מבחוץ והקב"ה עמד לנו. גזירה מבחוץ, גם אם היא באה מיהודים, הקב"ה עומד ועוזר לנו, והיום אנו עדים לעשרות ומאות ישיבות, ורוח התורה מתפשט בעולם.

והנה פתאום, אהה, שוד ושבר סער וסופה, בתוך קודש הקדשים, בתוך הסמינרים, בתוך אותם המקומות שמחנכים בנות על מסירות נפש לתורה, בתוך אותם בתים שכל מאוייהם זה רק קרבת אלוקים לי טוב, באותם בתים שהבעל יושב והזוגה בתורה יומם ולילה, שם נעץ השטן את טלפיו והעמיד צלם בחיכל! זו הצרה שאנו נמצאים בה. עת צרה היא ליעקב.

ומי יכול להושיע אותנו מצרה זו? קשה להוציא מן הפה, אבל ישנן צרות, סכנות ורוחניות, שכביכול הקב"ה לא יכול להציל. כשעמדו משה ואהרן וקני ישראל וראו איך שנעשית כזו פירצה בשיטים, עמדו וראו איך שעם ישראל מאבד את קדושתו, והיו כולם יושבים ובוכים פתח האוהל. משה רבינו שהיה יכול לעמוד נגד כל הגזירות, משה רבינו שהציל את עם ישראל מכל הצרות, פתאום הוא יושב ובוכה. ומי יכול להציל את עם ישראל? רק פניחס, זה שרוח ה' בוערת בלבבו, בקומו

מומנה יוושע. יש לנו את הברכה שכתוב על פינחס, "השיב את חמתו מעל בני ישראל, הגני נותן לו את בריתו שלום".

ומה נענה ליום דין, אם אצטרך פעם לעמוד לפני הבורא ולבקש רחמים, ואני יאמר לקב"ה "רבש"ע תעזור לי", אם אני רק בר דעת אני אשמע את הבת קול שתענה לי ממרומים, כשאני הייתי בצרה, כשעם ישראל היה צריך אותך איפה היית, איפה היית בזמן ההתעוררות שהיתה בעם ישראל לחזק את גדריו הצניעות. כשיכולת לשנות, לשנות מהלך, להוסיף גדרים, להוסיף קדושה, למה ישבת בין המשפטים ואמרת "כולם הולכים כך, אנתנו לא יכולים לשנות", למה ישבת בין המשפטים לשמוע עדרים ערשיו ועכשיו בעת צרה אתה בא אלי אורו מרוז, אומר הפסוק, כי לא באו לעזרת ה' בכבודים.

מכאן צריכה לצאת הקריאה לנשות ישראל, לאותן שהקב"ה הפקיד בידן את קדושת ישראל. אך אי אפשר להשפיע על הבית ועל בנות הבית אם בלבבנו או לא יהיה ברור שזו מלחמת קודש. עלינו לשנות הלך רוח, לעינו להשריש בליבותינו וליבות נשותינו ובנותינו, שיתולתנו גדול משולחנם, שהכבוד האמיתי, הן האמיתי הוא דוקא בכל כבודה בת מלך פנימה.

זו העזקה שצריכה לעלות מן הכנס הזה. כנגדנו עומדים כל כוחות הטומאה, המרכבה הטמאה, כוחות הטומאה נעקו שהכנס הזה והכנסים הדומים לא יצליחו, ואנתנו נעשה את שלנו, נבוא לבתינו ונעביר את המסר בנועם דברים, ואז נוכל לבקש מהקב"ה, רבנו של עולם, הבט משמים וראה איפה היצר הרע נעץ את טלפיו, דוקא בקודש הקדשים, רבש"ע אב הרחמן רחם עלינו, הן לנו את הכח לעמוד נגד עצמינו.

זכות הכנס הזה תעמוד לכולנו, שבמהרה תגלה ותיראה מלכותו עלינו, נראה במהרה את מלכות ה', ומלאה הארץ דעה את ה', ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, אמן ואמן.

במה ליצניעות

לכבוד מערכת הכתר.

בגליון הקודם הובאו דברי אחד הקוראים שהעיר על כך שחסרון הצניעות גרם להעדר נשיאת הן לאשה בבית, דכבר נטלה חלקה באיסור ברה"ר.

מן הראוי לציין כי מצאנו בחז"ל ובראשונים גם את הצד החיובי, שהצניעות גרמת לנשיאת הן, והוא מה שהביא רש"י עה"פ ויאמר הנה באהל "להודיע שצנועה היתה כדי לחבבה על בעלה" (והוא מהגמ' ב"מ פז).

רבגמ' שבת קמ: אמר "אל רב חסדא לבנתיה... נקיש מרגניתא כהדא דיה וכוורא כהדא דיה. מרגניתא אחוי להו וכוורא לא אחוי להו. עד דמיצטערין והדר אחוי להו". וביאר הריטב"א ח"ל פ"א כי פעם אחת צרה ללמד להן (רב חסדא לבנתיו) מדת הצניעות שהיא טובה. ונטל מרגלית בידו אחת ובידו השני נתן פחם, והמרגלית הראה להן לאתרו והפחם לא הראה להן, והיו סבורות שהוא דבר חשוב הרבה והיו מצטערות לראותו, וכדאיצטערן אחוי להו, להודיען שהדבר הצנוע אדם מחבבו ביותר, והיינו דאמר להו קא חזיתון כמה חביב מאן דצנוע". עכ"ל. ובמאירי הוסיף בזה "והוא משל, שאף הכעורה שבכעורות, אם עומדת בצניעות... היא אף החשובה בעיניו ולא תתגלה לו".

בברכה מ.מ.ב. ירושלים

יישר כח לתורמים היקרים שהטו שכמם עבור חיוק הצניעות, והשתתפו בהוצאות ההדפסה. ימלא ה' משאלות לבם לטובה ויתברכו ככפל כפילים.

ליתצלת התורמים ברוחניות ובגשמיות ובהתחזקות בצניעות.

קריאת גדולי ישראל מאלול תשס"ו בנושא הצניעות בתחבורה הציבורית מתפרסמת בזאת ע"פ הוראת מן הגר"ש אלישיב שליט"א שהורה לשוב ולפרסמה למען חזק עיני נחוץ ונשוב זה.

גילוי דעת מגדולי הדור שליט"א

מאחר ובתחבורה הציבורית הכללית שוררת תערובת נוראה ה"י ובנסיעה בה עלולים להיכשל ח"ו באיסורים חמורים, עוררנו כבר לפני כעשר שנים על הצורך בתחבורה ציבורית "מהדרין" עבור קהל יראי ה' אשר תופעל לפי כללי ההלכה וגדרי הצניעות.

יתייה להם לעסקים החשובים בכל אתר שבמאמצים רבים עלה בידם להסדיר תחבורה כשרה עבור ציבור יראי ה', והננו לחזק ידיהם ולעודדם שימשיכו במפעלם הברוך להסדיר קווי מהדרין נוספים ברחבי ארה"ק, וכל מי שבידו לסייעם מוטלת עליו חובה לסייע להם ככל האפשר, ובוודאי שלא להרפות ידיהם ח"ו.

והננו לגלות דעתנו שבתחבורה ציבורית (עירונית ובינעירונית) יש להועיד את החלק הקדמי באוטובוס עבור הגברים, ואת החלק האחורי עבור הנשים, ולעלות משם, תוך הקפדה על הפרדה מוחלטת, וכן להשתדל לא לשבת בתערובת (גם לא בזוגות) בכל שטח האוטובוס, ואין להפעיל את מכשיר הרדיו.

וישראל קדושים הם בוודאי לא יפרצו גדר זה. **ובזכות** השמירה על גדי הקדושה נזכה להשראת השכינה בתוכנו ונזכה לביאת גואל צדק במהרה אכ"ר.

יוסף שלוי אלישיב	משה יהושע בהר"צ מוהר"מ
אי"ל שטיינמן	יעקב ארי' אלטר
שמעאל הלוי וואנר	הק' ישכר רוב רוקח
עובדיה יוסף	צבי אלימלך בן אדמו"ר הגה"ק
יוחנן סופר	מיכל יהודה לפקוביץ
ש.ו. ניסים קרליץ	אליהו שמרלך
שמעאל אויערבאך	אליהו אבא שאול
דוד טברסקי	משה צדקה
יעקב משה הלל	יעקב חיים סופר
שמעון נתן נטע בידרמן בן הרה"צ מלעלוב	
אברהם יעקב במהר"ר משי' מסדוירה	
ישראל צבי יאיר בן כ"ק אממ"ר מאלכסנדר	

לעורר לב המעיין

יouthנה עצם הדין שאף אם האנשים הם בצד אחד והנשים בצד אחר אסורין הן להיות בלא מחיצה, הוא לע"ד **דינא דאורייתא**, וראה מסוכה דף נא...
 "אבל מוכרחין קצת לומר שדין זה הוא מדאורייתא בכל מקום קבוץ... אלא משמע שהוא איסור בכל מקום שצריכין להקבץ בו אנשים ונשים שאסורין להיות בלא הבדלת מחיצה ביניהם... אבל יותר מסתבר שהוא דאורייתא בכל מקום קבוץ".
 (שו"ת אגרות משה או"ח א' סי' לט)

יהודי יקר! אם ברצונך לטיול חלק ולהיות שותף בזיכוי הרבים וחיוק הצניעות בחמינו, אנה הרים את תרומתך למען נוכל להמשיך בהוצאת העלון ולפרסם את דברי גדולי ישראל בנושא הצניעות.
 כל תרומה תתקבל בברכה. בתרומה של 100 ₪ ומעלה ניתן להזכיר שם בעלון.
 (כמו"כ דרושים בדחיפות מפיצים בירושלים, בשכונות: הר נוף, רמת שלמה, נוש 80 ורח"י סורוצקין).
 המעוניין לסייע יפנה לטל' 5022132-02. תודה.